

kan blive bedre og mere ensartet end de foregaaende Vurderinger. Særlig har Over-Skyldraadets Erfaringer ved Revisionen af Resultaterne af Vurderingen 1916, der endnu ikke er tilendebragt særlig for Københavns, Købstædernes og Skovenes Vedkommende, — saavel som med Hensyn til Ansættelsen af Jordværdierne og Forbedrings-Afdragene heri — nok som vist, at der tiltrænges et mere grundlæggende Forarbejde og flere Forhandlinger med Vurderingsmyndighederne, end Over-Skyldraadet hidtil har kunnet overkomme, naar Resultatet skal blive tilfredsstillende som Vurderingsgrundlag saavel til Skats Beregning som i alle de andre offentlige Henseender, det moderne Forretningsliv i stigende Grad kræver.

Ved den næste almindelige Vurdering til Ejendomsskyld vil der formentlig ogsaa blive givet Vurderingsmyndighederne Paalæg om at foretage en særskilt Ansættelse af Jordværdien, og den omtalte Udsættelse af Tidspunktet for Ansættelserne kunde Over-Skyldraadet da tænke sig at benytte til at søge fremskaffet det bedst mulige Grundlag for de nye Ansættelser ogsaa for Jordværdiens Vedkommende. I saa Henseende vil der blive Spørgsmaal om en mere almindelig Undersøgelse, støttet paa det ved Over-Skyldraadets Foranstaltning tilvejebragte statistiske Materiale og det Materiale, som den ved Kornloven nedsatte Revisionskommission kommer i Besiddelse af, og som man gaar ud fra ved Revisionskommissionens Ophør til Efteraaret bliver stillet til Over-Skyldraadets Raadighed. Men derhos maa man navnlig anse det for nødvendigt, at man ved Undersøgelser paa Stedet dels kan faa Klarhed over, i hvilken Grad Vurderingsraadene er indarbejdede med de almindelige Regler for Jordværdiansættelserne, dels kan fastsætte Jordværdier for enkelte Ejendomme til Udgangspunkter for de kommende Ansættelser. Et saadant Arbejde vil kræve en ikke kort Tid, navnlig efter de nuværende Trafikforhold, der har lagt og lægger Over-Skyldraadet betydelige Hindringer i Vejen.

Det bemærkes endnu, at et saadant Arbejde med Jordværdiansættelsen formentlig ikke kan anses overflødiggjort ved den i Anledning af Kornloven foretagne Revision af Ansættelserne af Jordbrugsejendomme til Jordværdi 2,500 Kr. og derover, dels fordi den paagældende Gennemgang af Ansættelserne paa Grund af den korte Tid til Arbejdet maa blive noget summarisk og kun kan ventes at rette de grovere Fejl, dels fordi den kun omfatter de egentlige Landbrugsejendomme men ikke Byer, bymæssige Bebyggelser, Skove etc.

Naar Over-Skyldraadet saaledes af de anførte vurderingstekniske Hensyn kan anbefale en Udsættelse til i al Fald 1920 af næste almindelige Vurdering, er Raadet selvfølgelig klar over, at der ved Afgørelsen af, om Vurderingen bør udsættes, gør sig andre Hensyn gældende end de vurderingsmæssige og navnlig ogsaa Hensynet til, at Statskassen og Kommunerne ved Udsættelse af Vurderingen pr. 1. Juli 1919 mister den Skatteforøgelse, som ganske sikkert vil følge af en almindelig Vurdering i 1919, ikke blot gennem Ejendomsskylden men ogsaa ved Formueskatten, Arveafgiften og Afgifterne ved faste Ejendomes Omsætning. Paa den anden Side vil Foretagelsen af en ny Vurdering jo ogsaa medføre en betydelig Udgift for Statskassen og Kommunerne i det paagældende Finansaar. Disse Overvejelser ligger imidlertid udenfor Over-Skyldraadets Omraade.

Men derhos maa Over-Skyldraadet benytte Lejligheden til at bringe i Erindring Raadets Skrivelse af 28. December 1914 og dertil sig sluttende Udtalelser af et Mindretal angaaende Ændringer i Ejendomsskyldloven og særlig dens § 12 om Over-Skyldraadet, idet man maa anse det for særdeles ønskeligt, at de deri nævnte Forandringer kunde gennemføres. Raadet maa endvidere henstille, at dets Medlemstal søges forøget fra 8—12 (foruden Formanden). Det nuværende Medlemsantal